

underrätta.

Tillståndet isynnerhet i Kuopio län är af flera orsaker, synnerligast allmogens stora skuldsättning och gudnås lika stora oföretagsamhet, mycket svårt, likväl icke sådant tidningarne ofta utmåla detsamma.

Genom tidigare sparsamhet saknas ej likväl Gud vare lof nu, då mot våren största behof inträder, medel att afhjelpa den värsta nöden. Äfven säd finnes på stället, så att ingen brist bör uppstå före öppet vatten. Men knapp är statsverkets ställning, sedan under de tre föregående åren för ändamålet utgifvits nära 8 miljoner mark, eller ungefär 1/5 del af hvarje års inkomst i Allmänna Statsfonden, Jag vågar säga, att detta är mera, än hvad någon annan statsförvaltning skulle förmått utan att göra lån. 10

Gifve Gud, att detta år må gifva någon lindring, såsom man allmänt hoppas. Ty eljest fruktar jag, att våra hjälpkällor förtorka.

Med djupaste Vördnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman 20

Helsingfors den 10 Mars 1866.

569 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 13.III 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – ansåg förändring i den för normalskolan föreslagna, plan i det af Friherre von Born framhållna syfte icke böra vidtagas. Det vore i finansiellt afseende fördelaktigare att anlägga och underhålla en skolinrättning af större omfång, än flere mindre, likasom det enligt hvad erfarenheten i andra länder gifvit vid handen, ur pedagogisk och disciplinär synpunkt bidrog till upprätthållande af en god anda att ett större antal såväl lärare som elever förenades i samma skola; och ehuru väl Senatorn för sin del ej vore fullt öfvertygad om olämpligheten af platsen vid jernvägstorget, eller att grundläggningen derstädes skulle medföra så dryga omkostnader, som dertill blifvit beräknadt, så och då detta likväl af vederbörlig auktoritet intygats, samt det i stället föreslagna Marinktorget jemte god grund innehade ett i förhållande till stadens nuvarande utsträckning nog centralt läge, Senatorn ansåg ifrågavarande byggnader böra, till det härförinnan afsedda omfånget, å nämnde torg uppföras och derjemte tomterne vid Andrigatan böra för framtida behof af skoltomt inlösas, till förekommande deraf att icke genom uppförande å desamma af privatbyggnader inlösandet må fördras. 30 40

570 A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN 14.III 1866

HUB, JVS handskriftssamling

50

Högädle Herr Senator och Riddare!

Uti underdånig skrifvelse af den 7. nästvikne Februari har Kejslerliga

Senatens för Finland Ekonomie Departement, bland annat, hos Hans Kejslerliga Majestät hemställt att det underhaltiga pennimyntet skulle ur allmänna rörelsen indragas och ersättas med ett å penni lydande silverskiljemynt, innehållande fint silfver till dess nominela värde i förhållande till det fullhaltiga rubel- och mark-myntet enligt 83 1/3. profvet.

Öfver denna Senatens framställning blef, enligt Hans Kejslerliga Majestäts Nådiga befallning, Finans Ministerns i Kejsaredömet yttrande inbegärddt.

10 Numera har bemälda Finans Minister uti till mig aflåten skrifvelse anhållit att, såvida ifrågavarande framställning grundade sig derå att i de flesta Europas länder skiljemyntet är af samma finhet som det fullhaltiga myntet, men emellertid uti alla tyska förbundets Stater, Hamburg, Frankrike, Schweitz och Holland präglas skiljemynt af vida sämre halt än landets myntenhet, – jag måtte meddela honom en noggrannare utläggning af de skäl, på grund af hvilka den af Senaten föreslagna åtgärden ansåges nyttig och nödvändig.

20 I anledning häraf tager jag mig friheten anhålla det Herr Senatorn ville skriftligen närmare utveckla de orsaker som påkallat Senatens ofvanberörde framställning, samt derefter benäget tillsända mig Herr Senatorns uppsats i ämnet för att Finans Ministern meddelas.

Med fullkomligaste högaktning har jag äran vara

Högädle Herr Senatorn och Riddarens
Ödmjukaste tjenare
Alex. Armfelt.

S:t Petersburg den 2/14. Mars 1866.

30
571 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
16.III 1866
RA, J. V. Snellmans samling

Käre Bror.

Dina båda bref har jag erhållit och sänder några ord till svar.

Lån gifvas liberalt. Dock är det att beklaga, att vederbörande trafikanter på flera håll göra platt intet för att lätta.

40 Ställ så till att ett större antal å orten förenar sig. Välj direktion, fordra säkerheter och partiela tidigare inbetalningar, allteftersom skeppningen medger. Eljest händer, att mången får ingenting. Ty Styrelsen kan ej på hundratal händer utminutera pengar, som den måste betala prompt på dag. Egen tillgång saknar statsverket. Hela provinser underhållas icke med utsäde och bröd i årtal utan pengar. Och källorna äro icke outtömliga.

Äfven Ditt första ord K<äre> B<ror> var att marra öfver Duncker, icke ett ord af fägnad öfver, att pengar kunnat fås.

50 Duncker finner jag är en stackare. Men han är landets enda edsvurna mäklare. Styrelsen kunde icke utbjuda pengar, som den ännu icke disponerade. Från Wiborg hade man anmält sig. Men för en orts räkning kunde lån icke upptagas. Jag ville veta, huru mycket ungefär, som kunde behöfvas – af solida låntagare. Om pengar kunde fås och till hvilket pris, det var till en början ovisst. I P<eters>b<u>rg begärde man 12 %. Först sedan bättre utsigt öppnades, fick Duncker tillstånd, att